

TURCZI ISTVÁN

Wimbledon-kanyar*Győző és Piroska emlékére,
még haláluk havában**Azt álmodta, hogy átesett a halálon
dobog a mell és rögeszmévé komprimálva
egysejtelmű té-s tova töprengések, felhorgadó
miértek áramában újra lüktet Ó-aortasága**Azt álmodta, hogy újra világbaborulnak
a fák, megrezzennek a szél-szelencék
s miközben felülről mustrálja az égmezőt
nem kínozza csúzként a reggeltelenség**Nincs többé idővész: múlás-telés egyre megy
„mintha volnánk úgy vagyunk” szól a tétel
rímkarabérára jár az agy e bátor meditátor
már mímuszban néhány örökléttel**Az eszmeésszel foghatatlan lett-légyentől
volton-voltig mint egy zászló végighasadt
mikor mit nem sehol juszt is csontig fájó özön
közöny Csak a vágy íve lett hatalmasabb**Mint Anubánimi a szegény szíjjártó esete
Babilonban: álomnak tervszerű mesének fanyar
elhagyni ég-föld festett misztikáját kellett az
otthont és apokalipszist termő wimbledon-kanyar**A Szt. György Kórház hirdetményes oszlopán
két káposztapille azóta összebújva várja
hogy eljőjön végre a csend eufóriája –
Együtt készülnek a nagy mozdulatlanságra*TORNAI JÓZSEF
Halhatatlanok

Határ Győző halálának hírére

*Lassan elkezdődik a temetés,
a halottat satupadra fektetik.
Fölbred. A buddhisták
befőttesüvegekben laknak.**Nagyon kell vigyázni:
a befőttesüvegek halhatatlanok.*